

KUB-1/2012.
(KUB-68/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Külügyi bizottságának**
2012. február 13-án, hétfőn, 11 óra 34 perckor
az Országház főemelet 55. számú tanácstermében
megtartott üléséről

* *A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	5
<i>Elnöki megnyitó</i>	6
<i>Gyöngyösi Márton felvetése az egyebek napirendi pont kapcsán</i>	6
<i>A napirend elfogadása</i>	6
<i>Magyarország kormánya és a Szerb Köztársaság kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága</i>	6
<i>Simonné dr. Berta Krisztina szóbeli tájékoztatója</i>	6
<i>Döntés az általános vitára való alkalmasságról</i>	7
<i>Döntés a bizottsági előadó személyéről</i>	7
<i>A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Horvát Köztársaság között, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága</i>	8
<i>Németh Zsolt szóbeli tájékoztatója</i>	9
<i>Döntés az általános vitára való alkalmasságról</i>	10
<i>Döntés a bizottsági előadó személyéről</i>	10
<i>A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti, a baráti együttműködésről és az európai partnerségről szóló szerződés aláírásának 20. évfordulója alkalmának megünnepléséről szóló országgyűlési határozati javaslat</i>	10
<i>Hozzászólások</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	11

<i>A litván civilek és a parlamenti képviselők állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálókkal szemben, valamint a lengyel civilek és politikusok, köztük Donald Tusk miniszterelnök állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálókkal szemben címmel benyújtott határozati javaslatok megtárgyalása</i>	11
<i>Hozzászólások</i>	12
<i>Határozathozatalok</i>	19
<i>Egyebek</i>	19
<i>Gyöngyösi Márton felvetése</i>	19
<i>Elnöki tájékoztató</i>	23
<i>Elnöki zárszó</i>	23

Napirendi javaslat

1. A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti, a baráti együttműködésről és az európai partnerségről szóló szerződés aláírásának 20. évfordulója alkalmának megünnepléséről szóló határozati javaslat (H/5873. szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)
2. A litván civilek és a parlamenti képviselők állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érinti nemzetközi bírálókkal szemben címmel benyújtott határozati javaslat (H/5872. szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)
3. A lengyel civilek és politikusok, köztük Donald Tusk miniszterelnök állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálókkal szemben címmel benyújtott határozati javaslat (H/5875. szám)
(Döntés bizottsági önálló indítványok benyújtásáról)
4. A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Horvát Köztársaság között, a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat nemzetközi szerződésről (T/5841. szám)
(Általános vita)
5. Magyarország kormánya és a Szerb Köztársaság kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat nemzetközi szerződésről (T/5840. szám)
(Általános vita)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Balla Mihály** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Nagy Gábor Tamás (Fidesz), a bizottság alelnöke

Kovács László (MSZP), a bizottság alelnöke

Gyöngyösi Márton (Jobbik), a bizottság alelnöke

Csóti György (Fidesz)

Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz)

Dr. Gruber Attila (Fidesz)

Dr. Horváth János (Fidesz)

Mihalovics Péter (Fidesz)

Pintér László (Fidesz)

Dr. Daher Pierre (Fidesz)

Dr. Tilki Attila (Fidesz)

Vargha Tamás (Fidesz)

Szabó Vilmos (MSZP)

Kalmár Ferenc András (KDNP)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Dr. Nagy Andor (KDNP)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig Csenger-Zalán Zsoltnak (Fidesz)

Dr. Nagy Andor (KDNP) megérkezéséig dr. Daher Pierre-nek (Fidesz)

Mihalovics Péter (Fidesz) megérkezéséig Vargha Tamásnak (Fidesz)

Kalmár Ferenc András (KDNP) megérkezéséig dr. Vejkey Imrének (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Németh Zsolt államtitkár (Külügyminisztérium)

Simonné dr. Berta Krisztina helyettes államtitkár (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 34 perc)

Elnöki megnyitó

BALLA MIHÁLY (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelt Bizottság! Megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk, különösen, ha a helyettesítéseket is figyelembe vesszük, ahol Vejkey képviselő úr helyettesíti Kalmár képviselő urat, és Csenger-Zalán képviselő úr Gruber képviselőtársunkat, Vargha Tamás képviselőtársunk Mihalovics Péter képviselő urat. Így megállapítom, hogy bőven határozatképes a bizottságunk. Remélem azt, hogy időközben a többi képviselőtársunk is megérkezik, bár tény és való, hogy a mai kezdésünk egy kicsit korai, mert több napirendi pontban kellene döntést hoznunk.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy az írásban megadott napirendi javaslatokkal egyetért-e a bizottság, de hozzátenném azt, hogy technikai okok miatt a sorrenden változtatunk, és a Belügyminisztérium által beterjesztett szerb határforgalmi szerződéssel kezdenénk. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy elfogadja-e a mai napirendünket. *(Jelzésre:)* Elnézést, még a napirenddel kapcsolatban merült fel kérdés.

Gyöngyösi Márton felvetése az egyebek napirendi pont kapcsán

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Szeretnék majd a napirendi pontok végén, esetleg az egyebekhez érve egy kérdésről beszámolni vagy egy kérdést fölvetni. Bizonyára minden jelenlévő képviselőtársam hallott arról a nyilatkozatról, a The Jewish Chronicle-nek adott nyilatkozatomról, ami később a hazai sajtó jóvoltából megfutotta a maga körjeit itthon. Erről szeretnék röviden beszámolni, és erről tájékoztatni a bizottsági tagokat. Köszönöm szépen.

A napirend elfogadása

ELNÖK: Értem, képviselő úr, tehát akkor az egyebek között módja és lehetősége lesz erre, és természetesen a magunk részéről is megpróbáljuk a véleményünket megfogalmazni. Miután az egyebek között tudunk erről a kérdésről tárgyalni, kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy az írásban kiküldött napirendet ki támogatja. *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta.

Az 1. napirendi pontunkhoz nagy szeretettel köszöntöm Simonné Berta Krisztina helyettes államtitkár asszonyt és kollégáit. Ha jól látom, akkor Ferkócza Judit főosztályvezető-helyettes, illetve Takács István jogi szakreferens szerepel az irataimban.

Magyarország kormánya és a Szerb Köztársaság kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága

A napirendi pontunk a T/5840. számú törvényjavaslat általános vitára való bocsátásáról, méghozzá Magyarország kormánya és a Szerb Köztársaság kormánya között a közúti, a vasúti és a vízi határforgalom ellenőrzéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szól.

Kérem államtitkár asszonyt, hogy röviden egészítse ki szóban a javaslatot.

Simonné dr. Berta Krisztina szóbeli tájékoztatója

SIMONNÉ DR. BERTA KRISZTINA helyettes államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Ha megengedik, arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy tulajdonképpen egy 10 éves kísérlet végéhez jutottunk most ezzel, hogy egy új, modern, a schengeni követelményeknek megfelelő határforgalmi megállapodásban sikerült a szerb féllel megállapodni. Erre egyrészt azért volt szükség, mert

közben a schengeni tagság miatt is sok minden változott, meg egyáltalán a határátkelőhelyek új forgalmi rendjét is célszerű volt beszabályozni. Nagyon nehezen és lassan haladtak éveken keresztül a tárgyalások. Az elmúlt hónapokban ez felgyorsult.

Igazándiból még azt is megemlíteném, azt hiszem, az önök bizottságával is a migrációs nyomásról beszéltünk, hogy a kettő együtt, tehát a magyar-szerb migrációs nyomás és a határforgalmi megállapodás kapcsán az együttműködés nagyon pozitív fordulatot vett az elmúlt hónapokban. Azt gondolom, hogy politikai szempontból is nagyon jó, és nyilvánvalóan gyakorlati szempontból is, hogy ez a határforgalmi megállapodás végezetül is teljesen újszerű, és az elkövetkezendő évekre lehetőséget ad közös kapcsolattartási, szolgálati hely létrehozására, ami biztonsági szempontból fontos, és egyáltalán a két ország közötti határátkelőhelyi viszonyokon jelentősen tud változtatni.

Tulajdonképpen az ászóthalmi határátkelőhelynél a magyar fél gesztust gyakorolt, és azt gondolom, hogy politikailag ez egy nagyon jó hozadék, tekintettel arra, hogy a megállapodásban a lehetőség megvan, most két konkrét helyre van meg a lehetőség, hogy közös helyen történjen a határellenőrzés. Az egyik a Röske-Horgos régi közúti határátkelőhely, a másik a több éve általunk, vajdasági magyarok által szorgalmazott ászóthalmi határátkelőhely létrehozása, ahol végezetül is novemberben az derült ki, hogy a szerb félnek - noha az út megvan, az akarat megvan a határátkelőhelyre - viszont pénze nincs arra, hogy a határátkelőhelyet létrehozza.

Itt következett be egy jelentős fordulat, és ehhez a magyar kormány meg is teremtette a pénzt. Úgyhogy, Ászóthalom, ha minden optimálisan sikerül, akkor az év végére kész lesz. Magyar oldalon lesz határátkelőhely, ahol a két ország hatóságai együtt végzik majd a határ- és vámellenőrzést.

Tervbe van véve még a régi Röske-Horgos határátkelőhely üzembe helyezése ismételten, az is ebben a szerződésben szerepel. Erre azért van nagy szükség, mert évek óta főleg a turistaszézonban nagyok a torlódások a röskei határátkelőhelynél, eléggé balesetveszélyes az autópálya-átkelő, ahol most kénytelen az egyébként az autópályáról letiltott forgalom, a biciklis és a gyalogosforgalom is haladni. Hogy az az idei évben megteremtődhet-e, nem tudom, mert az is csak úgy teremtődhet meg és nyílhat meg, ha a magyar fél annak a költségeit is vállalja, mert a szerb félnek nincsen.

Az akarat megvan, a szerződés kidolgozásában - ezt szeretném hangsúlyozni - sok év után itt most tényleg egy nagyon konstruktív együttműködés volt, és teljesen nyilvánvaló, hogy a röskei áteresztő is, de az ászóthalmi regionális szempontból a vajdaságiaknak nagyon fontos.

Állok rendelkezésükre, azt gondolom, hogy ez a legfontosabb.

Döntés az általános vitára való alkalmasságról

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár asszony. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy van-e kérdés a bizottság részéről. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a T/5840. számú törvényjavaslatot és annak az általános vitára való bocsátását. *(Szavazás.)*

A bizottság egyhangúlag támogatta. Nagyon szépen köszönjük, államtitkár asszony.

Döntés a bizottsági előadó személyéről

Előadót is kell állítanunk. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki vállalná ezt. *(Jelzésre:)* Csenger-Zalán képviselő úr vállalja ennek a bizottság részéről való előterjesztését a plenáris ülésen. Ha jól tudom, akkor ez a mai nap folyamán sorra is fog kerülni. Nagyon szépen köszönjük.

Ki támogatja képviselő urat ebben a munkájában? *(Szavazás.)*

A bizottság egyhangúlag támogatta. Köszönjük szépen.

Köszönjük szépen, államtitkár asszony, további jó munkát kívánok.

Míg technikailag lezajlik a csere, és megkérem Németh Zsolt államtitkár urat, akit nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök bizottsági ülésünkön, engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy a bizottságunk munkájával kapcsolatban két változást jelentsek be. Az egyik változás, hogy Jámbor Nándor képviselő úr helyére a Jobbik Németh Zsolt képviselő urat javasolta bizottsági tagnak. *(Németh Zsolt államtitkár: Nem engem. - Derültség.)*

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciójába Braun Márton képviselő úr helyére Csóti György úr érkezett, és miután ő régi-új tagja ennek a bizottságnak, hiszen még az előző ciklusokban a kilencvenes évektől a rendszerváltást követően többször is tagja volt ennek a bizottságnak, illetve a magyar diplomáciában, külpolitikában fontos szerepe volt, annál is inkább, hiszen nagyköveti pozíciót is ellátott.

Nagy szeretettel és nagy tisztelettel köszöntöm képviselő urat a bizottságunkban, illetve bízom abban, hogy ő is jól fogja érezni magát, illetve aktívan és a maga módján igazából külgyeesként részt fog venni a munkánkban, és segíti a mi munkánkat, hiszen szükség van arra, hogy mindannyian ebben a munkában aktívan részt vegyünk. Tehát nagy szeretettel köszöntöm képviselő urat, és nagyon jó egészséget és sok sikert kívánunk bizottsági munkájához. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr.

CSÓTI GYÖRGY (Fidesz): Nagyon köszönöm az üdvözlést, és máris otthon érzem magam, úgyhogy együtt tudunk dolgozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: És még nem is vitatkoztunk, képviselő úr. *(Derültség.)*

Tisztelt Bizottság! A további napirendi pontokhoz érkezünk, és még egyszer köszöntöm Németh Zsolt államtitkár urat. A következő napirendi pontjaink a magyar-német baráti együttműködésről és az európai partnerségről szóló szerződés aláírásának 20. évfordulója alkalmának megünnepléséről szóló országgyűlési határozati javaslat, illetve a lengyel és litván civilek, parlamenti képviselők, illetve miniszterelnöki szinten is állást foglaltak a Magyarországot érő nemzetközi bírálatokkal szemben. Úgy gondolom, hogy ebben a kérdésben is döntést kell majd hoznunk országgyűlési határozati javaslatként, hiszen a bizottságunk, illetve a magunk részéről szeretnénk erről egy köszönetnyilvánító határozatot elfogadni.

Van még egy legalább ilyen kiemelt pontunk, az Európai Unió tagállamai és Horvátország között a Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló T/5841. számú törvényjavaslat általános vitára való bocsátása.

Úgy gondolom, hogy mivel ez egy kiemelt fontos feladatunk, és több bizottság is tárgyalja ezt a javaslatot, azt javaslom, hogy ezzel a napirendi ponttal kezdje az államtitkár úr, ezt követően pedig a bizottsági és az országgyűlési határozati javaslatokat fogjuk megtárgyalni.

Elsőként az Európai Unió és Horvátország közötti csatlakozásról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot szeretnénk megtárgyalni. Államtitkár úr, öné a szó.

A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (az Európai Unió tagállamai) és a Horvát Köztársaság között, a

Horvát Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitára való alkalmassága

Németh Zsolt szóbeli tájékoztatója

NÉMETH ZSOLT államtitkár (Külügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A Horvátország európai uniós csatlakozási szerződéséről szóló szerződés kihirdetésével kapcsolatban közismert információkon túl arra hívnám föl a figyelmet, hogy 2013. július 1-jét jelölte meg az Európai Unió a csatlakozás céldátumaként.

2011 decemberében mind az Európai Parlament döntött 564 igen szavazattal, 38 ellenszavazattal, 32 tartózkodással a horvát csatlakozásról, illetőleg 2011. december 9-ei ülésén az Európai Tanács döntött, illetőleg sor került a csatlakozási szerződés aláírására. Magyar részről Orbán Viktor írta alá a csatlakozási szerződést.

Ezzel az aláírással megkezdődött a ratifikációs időszak. Fontos körülmény még a ratifikációs időszak összefüggésében, hogy január 22-én Horvátországban népszavazást tartottak. Ennek a népszavazásnak az eredménye a következő volt. A részvételi arány 43,67 százalékos volt. Az igen szavazatok aránya 66,27 százalék volt, valamint a nem szavazatok aránya 33,14 százalék. Tehát egy szinte pontosan kétharmad-egyharmados aránnyal támogatták a horvátok az Európai Unióba való belépésüket.

Ahogy említettem, a csatlakozási szerződés 3. cikke értelmében a szerződés 2013. július 1-jén lép hatályba, ennek egyetlenegy feltétele van, hogy a megerősítő okiratokat az Európai Unió tagállamainak 2013. június 30-áig letétbe kell helyezni az Olasz Köztársaság kormányánál. Az első ratifikáló tagállam Szlovákia volt. Szlovákia idén február 1-jén ratifikálta a horvát csatlakozást. A horvát sabor előreláthatólag márciusban fogja ratifikálni majd a szerződést.

A magyar érdekek szempontjából talán azt érdemes a csatlakozásról egy kicsit tágabban hangsúlyozni, hogy mi elkötelezettjei vagyunk a bővítési folyamatnak, úgy gondoljuk, hogy az Európai Unió globális szerepe, az Európai Unió biztonsága és versenyképessége a bővítési folyamat sikerén nagyon nagy mértékben múlik. Az is, gondolom, mindannyiunk számára, akik külpolitikával foglalkozunk, nyilvánvaló, hogy a horvát csatlakozás túlmutat önmagán. A nyugat-balkáni térség számára egy nagyon egyértelmű üzenet, az európai perspektíva hitelességét ez nagyon nagy mértékben szolgálja a csatlakozási folyamat különféle fázisaiban lévő nyugat-balkáni országok számára.

Másrészről, ami a bilaterális kérdéseket illeti, itt azt gondolom, hogy egy nagy adománya volt a sorsnak, hogy Magyarország ilyen kitüntetett szerepet tudott játszani a horvát csatlakozási folyamat felgyorsításában. Emlékeztetnék arra, hogy az elnökségünk utolsó napjára, 2011. június 30-ára hívtuk össze azt a miniszteri szintű tárgyalási fordulót, ahol valamennyi nyitott fejezetet, tehát a 8-ast: a versenypolitikát, a 23-ast: az igazságszolgáltatás és alapjogi, a 33-ast: pénzügyi és költségvetési, valamint a 35-ös: egyéb fejezetet le tudtuk zárni, és ezáltal a tárgyalási folyamat lezárására is a magyar elnökség hozzájárulása révén kerülhetett sor.

A magyar hozzájárulást azért gondolom nagyon fontosnak, mert Horvátország szomszédunk, barátunk, stratégiai partnerünk. Az élet és a gazdaság szinte minden területére kiterjedő kapcsolataink egy további új, fontos színnel fognak most bővülni a horvát európai uniós csatlakozással. Azt gondolom, hogy az országainkban élő nemzetiségek, nemzeti kisebbségek anyaországgal való kapcsolattartását is egyszerűbbé, közvetlenebbé és gyümölcsözőbbé teheti az uniós csatlakozás. Valamint azt hiszem, hogy közép-európai országgént Horvátország nagyon fontos szövetségesünk lehet a jövőben, mind a regionális kapcsolatépítésben, mind pedig számos, az Európai Unió napirendjén szereplő kérdésben is, ezért a kormány úgy gondolja, hogy szerencsés az, ha Magyarország az elsők között hajtja végre Horvátország Európai Unióhoz történő csatlakozási szerződésének a ratifikálását.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy hozzáfűznivalójuk ehhez a napirendi ponthoz van-e. Tudom, hogy a bizottságunkon belül ebben a kérdésben alapvetően konszenzus volt az elmúlt időszakban, sőt a magyar elnökség ideje alatt nagyon sokan tettek a bizottságban is, illetve a bizottság is azért, hogy Horvátország csatlakozási tárgyalásait segítsük, támogassuk, adott esetben hozzájáruljunk ahhoz, hogy minél gyorsabban és a magyar elnökség által eltervezett időpontban le lehessen zárni a tárgyalásokat, így elhárítani azokat az akadályokat, amelyek a horvát csatlakozást nehezíthetik.

Döntés az általános vitára való alkalmasságról

Kérdezem tehát képviselőtársaimat? *(Nincs jelzés.)*

Ha nincs további kérdés, véleményem ebben az ügyben, akkor ki támogatja ennek a napirendi pontnak az általános vitára való bocsátását? *(Szavazás.)*

Bizottságunk egyhangúlag támogatta.

Döntés a bizottsági előadó személyéről

Előadót kell állítanunk. Ha megengedik képviselőtársaim, ezt az előadói szerepet most a bizottság nevében, ráadásul azért is, mert konszenzus van, engedjék meg nekem, hogy megtegyem. Tehát kikertem ezt a feladatot.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy támogat-e ebben a bizottság. *(Szavazás.)*

Egyhangú. Saját magamat is támogatom. *(Derűlttség.)* Köszönöm szépen, megtisztelő számomra ez. Ha jól tudom, akkor a mai napon már elkezdődik ennek a tárgyalása. Még egy dolog, ahogy államtitkár úr is megjegyezte, hogy Szlovákia előrébb járt ebben a kérdésben, de ott előbb kezdődött a parlament. Mi is a tavaszi ülésszak első napján igyekszünk ezt az ügyet elindítani és megoldani.

Tisztelt Bizottság! Három olyan napirendi pont következik, amely bizottsági indítványként szerepelne. Ha megengedik, röviden elmondanám, hogy a három indítványt miért tartjuk fontosnak, hogy bizottsági indítványként szerepeljen.

A Magyar Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság közötti, a baráti együttműködésről és az európai partnerségről szóló szerződés aláírásának 20. évfordulója alkalmán megünnepléséről szóló országgyűlési határozati javaslat

Az első a Magyar Köztársaság és Németországi Szövetségi Köztársaság közötti, a baráti együttműködésről és az európai partnerségről szóló szerződés aláírásának 20. évfordulója alkalmán megünnepléséről szóló országgyűlési határozati javaslat benyújtásáról kell ma döntenünk bizottsági indítványként. Ezt azért tartom fontosnak, mert február 6-án volt 20 éve annak, hogy Helmut Kohl kancellár és Antall József miniszterelnök annak idején aláírta a magyar-német baráti együttműködésről szóló megállapodást, szerződést.

Egyrészt nagyon fontos apropója a 20 éves évforduló, és ezzel kapcsolatban a bizottságunk elnöksége Nagy Andorral, a magyar-német baráti tagozat elnökével kiegészülve Berlinben járt, és ott találkoztunk partnereinkkel, a külügyi bizottsággal, Polenz elnök úr vezetésével, az európai ügyek bizottságával, illetve a baráti tagozattal, másrészt pedig pártkapcsolatok keretében jómagam találkoztam CDU-s vezetőkkel, parlamenti képviselőkkel. Ott is jeleztük, jeleztem, hogy a bizottságunk az évforduló kapcsán tervez egy ilyen határozati javaslatot. Úgy érzem, hogy ha most el tudjuk indítani ezt a folyamatot, akkor mód és lehetőség nyílik arra, hogy 20-án erről döntést is tudjunk hozni. Bízom benne, hogy ezen jelen tud lenni a Német Szövetségi Köztársaság nagykövete is.

A szöveg, amelyet elküldtünk a bizottság tagjainak, kérdezem, hogy elfogadható-e a bizottság tagjainak, illetve képviselőtársaimnak? *(Jelzésre:)* Kovács alelnök úr!

Hozzászólások

KOVÁCS LÁSZLÓ (MSZP), a bizottság alelnöke: Egy apró kiegészítést javaslok, Berlinben beszéltünk erről. A bevezető harmadik bekezdésében vannak felsorolva a kapcsolatok, ott a politikai, gazdasági után a kulturális és oktatási is vegyük be. A szövegben később benne van, itt is mindjárt az elején érdemes ezt megfogalmazni, mert mind a két területen nagyon élénkek a kapcsolatok.

ELNÖK: Alelnök úr, köszönöm szépen. Erről beszéltünk is, akár már így is előterjeszthettük volna a szöveget. A bevezető részben, a harmadik bekezdésben: „ezúton is megerősítve politikai, gazdasági, kulturális, oktatási és társadalmi kapcsolatok továbbfejlesztése melletti elkötelezettségét.” Gondolom, hogy ez elfogadható képviselőtársaim részére.

A határozati javaslatról kérdezem a kormány képviselőjében államtitkár urat.

NÉMETH ZSOLT külügyminisztériumi államtitkár: Igen, egyértelműen fontosnak érezzük, támogatjuk, üdvözljük. Emlékeztetnék arra, hogy '92. február 6-án, Budapesten írta alá a partnerségi szerződést Antall József, Mádl Ferenc mint tudománypolitikáért felelős tárca nélküli miniszter, valamint német részről Helmut Kohl kancellár és Hans-Dietrich Genscher külügyminiszter. Különösen is fontos aktualitását érzékeljük annak, hogy a német-magyar kapcsolatrendszer ilyen formában is megújítsuk, megerősítsük. A módosító javaslattal is a magam részéről egyetértek. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Amennyiben nincs további kérdés, hozzáfűznivaló, kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy támogatja-e az országgyűlési határozati javaslatot. *(Szavazás.)*

A bizottság egyhangúlag támogatta. Nagyon szépen köszönöm.

A litván civilek és a parlamenti képviselők állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálatokkal szemben, valamint a lengyel civilek és politikusok, köztük Donald Tusk miniszterelnök állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálatokkal szemben címmel benyújtott határozati javaslatok megtárgyalása

Következik két újabb bizottsági indítvány országgyűlési határozati javaslatra. Röviden arról lenne szó a két javaslatban, hogy miután az elmúlt hetekben, hónapokban Magyarországot, illetve a magyar kormányt több támadás érte több síkon több irányból is, legyen ez politikai, európai parlamenti vagy sajtón keresztül; azt tapasztaltuk, hogy több országban fontosnak tartják azt, hogy ezeknél a támadásoknál részben védjék, részben támogassák azt, hogy Magyarországgal szemben lehetőség szerint minél korrektebb és minél pontosabb, tényszerűbb bírálatok fogalmazódjanak meg, amennyiben szükség van rá.

Természetes dolog a mai világban az, hogy viták zajlanak különböző kérdésekben, különböző partnerek, országok, sajtó részéről, politikai családok, pártpolitikai családok részéről különböző kritikák, vélemények fogalmazódnak meg egy országról. Mégis fontosnak tartjuk azt, hogy ez legyen kiegyensúlyozott, korrekt, tényszerű álláspontokat, illetve véleményeket tükrözzenek. Ezeket a támadásokat több országban is figyelemmel kísérték, a litván és a lengyel parlament, illetve különböző civil szervezetek, sőt Lengyelországban Donald Tusk miniszterelnök is állást foglalt ebben a kérdésben, és ezek támogató állásfoglalások voltak.

Úgy gondolom, hogy miután ezekben a kérdésekben mindkét ország részéről nagyon komoly támogatás, nyilatkozat, határozati javaslatokon keresztül megnyilatkozás is jelen volt, úgy gondolom, hogy a bizottságunk részéről élhetünk egy, úgymond köszönő válasznyilatkozattal, illetve országgyűlési határozattal.

Ehhez két szöveget is eljuttattunk képviselőtársaimhoz. Nagyjából a két szöveg megegyezik, hiszen hasonló kiállást tapasztaltunk mindkét ország részéről. Ebben a két szövegben arra kérjük a kormányt, hogy a megfelelő csatornákon nyilvánítsa ki a köszönetét a Lengyel Köztársaság kormánya felé, illetve a Litván Köztársaság kormánya felé, illetve azokhoz a szervezetekhez, pártpolitikai családokhoz, akik szolidaritást vállaltak Magyarországgal ezekben a nehéz hetekben, hónapokban.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ezzel lezáródik az a politikai, társadalmi vita, adott esetben európai vita, ami Magyarország körül van, vagy magyar kérdésekkel kapcsolatos. De úgy gondolom, hogy ami ott megfogalmazódott, annak a legfontosabb értéke az volt a képviselőtársaink részéről, például Litvániából és Lengyelországból, mely arról szólt, hogy egy korrekt, együttműködő, európai gondolkodású támogatást nyújtottak számunkra, illetve Magyarország számára, ebben is hangsúlyozva azt a szolidaritást, amellyel ezek az országok jó kapcsolataik révén évek óta, évtizedek óta rendelkeznek.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy hozzáfűznivalója ehhez a két országgyűlési határozati javaslatához van-e. *(Jelzésre:)* Szabó képviselő úr!

Hozzászólások

SZABÓ VILMOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az első dolog, amit szeretnék megemlíteni: sajnálatos, hogy ülés előtt néhány perccel vagy mondanám azt, hogy fél órával jut el, már miközben más feladatainkat is teljesítjük. Ez önmagában nem jellemző a külügyi bizottságra, ezért szeretném kifejezni, hogy ezt nem tartom egy jó dolognak, hiszen akármilyen szövegről is van szó, annak a tanulmányozásához és a vélemény kialakításához mindenképpen szükséges a kellő időt megadni. Ezt elvártam volna ebben az esetben is.

A második dolog, amit hozzá szeretnék tenni, annál is inkább, mert reggel a rádióhírekben értesültem róla, éppen készülvén a Parlamentbe jövet, hogy a külügyi bizottság erről a témáról fog tárgyalni, és az előzetes értesítésekben ez a téma nem szerepelt a napirendre javasolt témák között.

A második nyilvánvalóan tartalmi, hiszen abban jelentős vita van a parlament ellenzéki és kormánypárti oldala között, hogy mindaz a kritika, amely megfogalmazódik Magyarországon kívül a kormány politikájáról, megfogalmazódott az elmúlt hónapokban, az végül is minnek tekinthető: kritikának, támadásnak, netalántán puccsnak? Amiről szintén hallottunk az elmúlt hét végén, a Fidesz frakcióülésén, amelyről most ebben az értelemben már olyan vélemény is a frakcióvezető úr által közvetítve megjelent, hogy nem volt róla szó, de mindenesetre megjelent ez a sajtóhíradásokban.

Erről komoly vita van, és azt gondolom, nem okozok meglepetést, ha azt mondom, hogy mi nem osztjuk azt az álláspontot, amely arról szól, hogy itt kibontakozott Magyarországgal szemben egy kvázi ellenséges támadássorozat. Ezt, szerintem a kormányzat sem gondolja már teljesen így. Hiszen, ha az utóbbi néhány nap vagy akár hét olyan politikusi megnyilvánulásaira gondolok, mint Lázár frakcióvezető úrnak a berlini látogatása és az ott elmondott eléggé önkritikus mondatai vagy akár Martonyi miniszter úrnak szintén Berlinben, Párizsban vagy akár sajtónyilatkozataiban vagy akár Navracsics miniszterelnök-helyettes úrnak a Brüsszelben vagy azóta éppen tegnap este a televízióban elmondott álláspontja azt jelzi, hogy mintha a kormány is kezdene arról beszélni, hogy elkövettek hibákat, elkövettek tévedéseket. Akkor tehát arról van szó, hogy ezek a kritikák mégsem egy Magyarország elleni támadásról szólnak, hanem észrevételezték azt a helyzetet, amely egy eltávolodást jelent az

európai értékektől, amely a demokratikus intézményrendszer lebontását jelenti, a fékek, ellensúlyok rendszerét, és így tovább.

Ezért minden tisztelet persze természetesen mind a lengyel és a litván képviselői és civil állásfoglalásoknak. Én magam nem tartom helyesnek, hogy a külügyi bizottságba egy ilyen egészen direkt politikai vitát emeljünk be. Ezt eddig még úgy többé-kevésbé, nem mindig, de többé-kevésbé meg tudtuk előzni most is és akár az előző ciklusokban is. Azt hiszem, hogy ezzel a két javaslattal most átlépnénk ezt a Rubicont, ami behozza a külügyi bizottság elé is ezt a meglévő nézetkülönbséget, ami - azt gondolom - nem tesz jót a külügyi bizottságon belüli légkörnek és hangulatnak sem.

Ebben a formájában tehát én semmiképpen nem tudom támogatni ezt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Engedje meg, hogy néhány megjegyzésére röviden megpróbáljak reagálni. Tény és való, hogy idő szűkében is voltunk, illetve hogy megszerkesztődött egy ilyen vázlat. Másrészt pedig elmondtam, ha a szöveget áttekinti, akkor itt elsősorban arról szól, hogy ebben a két országban kiálltak Magyarország mellett, és a magyarországi átalakulással kapcsolatosan túlzásokba bocsátkozó politikai reakciókkal szemben segítséget is felajánlottak.

Tehát úgy gondolom, hogy ha egy kétoldalú kapcsolatrendszerben szolidaritást fejeztek ki irányukba a két országban civil szervezetek, illetve parlamenti szinten, miniszterelnöki szinten, a magunk részéről erre köszönetnyilvánító határozatot kell tennünk. Ha elolvassa a szöveget, ez igazából nem oldja föl azokat a vitákat, amelyek zajlanak. Nem mondja azt ez a szöveg, nem is foglalkozik azzal, hogy milyen viták vannak, meg hogyan akarjuk ezeket megoldani; természetes dolog, hogy a mi felelősségünk, adott esetben kormányzati felelősség az is, hogy bizonyos kérdésekben a politikai vitákat le kell folytatni, a véleménykülönbségekre meg kell találni a megfelelő megoldásokat. Ettől függetlenül ez a határozati javaslat elsősorban az a gesztus, amelyet a két ország részéről is támogató nyilatkozataiban kifejezett mind a litván, mind a lengyel fél, a lengyel partnerünk.

Közben képviselőtársaim is jelentkeztek. Kalmár képviselő úr, Daher képviselő úr, Kovács alelnök úr, és államtitkár úr jelezte, hogy szeretne ebben a kérdésben egy megjegyzést tenni. Ha megengedik, akkor én államtitkár úrnak megadnám a lehetőséget, hogy reagáljon.

NÉMETH ZSOLT államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr. A kormány részéről szeretném támogatni a kezdeményezést, megfelelő formának is látjuk azt, hogy két elkülönült országgyűlési határozatban kerül erre sor. Alá szeretném húzni azt, hogy Magyarországot az elmúlt hetekben valóban alaptalan és igazságtalan vádak is érték külföldről. Azt is szeretném aláhúzni, hogy nem a kritikával van gond, hanem azzal, hogy ez tárgyi tévedéseken alapult számtalan esetben, valamint hogy szándékos ferdítésen alapuló vádakról volt szó.

A politikai helyzethez persze hozzátartozik az, hogy ezek az igazságtalan vádak gyakorlatilag mára megszűntek, és ennek három nagyon fontos okát látom. Az egyik legfontosabb talán az, hogy valóban, ahogy itt már elhangzott, a kormány kinyilvánította egyértelműen a megegyezési szándékát az Európai Unióval, illetőleg a Nemzetközi Valutaalappal. Hasonlóképpen fontosnak tartom azt is ebben a folyamatban, hogy egyértelművé vált a magyar társadalom elsöprő többségének a támogatása a kormány céljai mellett. Harmadsorban pedig nagy jelentőséget tulajdonítok annak, hogy az igazságtalan vádak következtében egy nagyon érzékelhető szolidaritás bontakozott ki Magyarországgal. És e szolidaritás kinyilvánításában volt alapvető jelentősége az említett két országnak, Lengyelországnak és Litvániának.

Ezekben az országokban is az a politikai kiállás, ami Magyarország mellett megfogalmazódott, úgy történt meg, hogy ezeknek az országoknak a vezetői is fontosnak

tartották hangsúlyozni, hogy a megegyezést az Európai Unióval, a Bizottsággal ők is fontosnak tartják, ugyanakkor ezen országok vezetői látványosan felléptek az igazságtalan vádak, azon törekvések ellen, amelyek megpróbálták megkérdőjelezni Magyarország demokrácia melletti elkötelezettségét vagy éppenséggel szuverenitását.

A két ország megnyilatkozásait követően aztán újabbak következtek. Hadd hívjam föl a figyelmet arra, hogy a CDU is hasonló nyilatkozatot tett közzé, mint ebben a két országban különféle tényezők, majd utána a Néppárt frakcióvezetője, majd az osztrák külügyminiszter. Tehát elindított egy folyamatot a litván, illetőleg a lengyel szolidaritásnyilvánítás, de én ezt egyáltalán nem tartom véletlennek, tisztelt bizottság, hogy pont ebből a két országból kaptuk ezt a támogatást, hiszen ezen országok tisztában vannak azzal, hogy a posztkommunista hálózatok milyen rombolást végeznek a közép-európai országokban, és tudják azt is, hogy miért szükségesek a gyökeres változások.

Ennek köszönhetjük ennek a szolidaritásnak a kinyilvánítását Litvánia és Lengyelország részéről. Újabb bizonyítékot kaptunk arra, hogy él a közép-európai gondolat, hogy van értelme a közép-európai gondolatnak. És azt is gondolom, tisztelt bizottság, hogy ha elfogadja a magyar Országgyűlés ezt a két országgyűlési határozatot, akkor ennek a közép-európai gondolatnak a megerősítéséhez fog hozzájárulni a magyar Országgyűlés. Úgy gondolom, hogy mindkét nyilatkozat mentes a pártpolitikai melléköngéktől, ezért azt gondolom, hogy mindenféleképpen érdemes a támogatásra.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. Kovács alelnök úr kért szót. Őt követően Kalmár képviselő úr következik.

KOVÁCS LÁSZLÓ (MSZP), a bizottság alelnöke: Azt gondolom - kezdek egy formai dologgal -, maga az a tény, hogy a parlament köszönetét fejezi ki két országnak, ezzel kapcsolatban fölmerül a kérdés: és a másik huszonnégyel mi van? Ezek szerint 24 ország bírál, kritizál, támad, és kettő van mellettünk. Elég rossz képet ad, tehát még lehet egy ilyen olvasata is. Nem gondolom, nyilván nem ez volt a kormányzat szándéka.

Államtitkár úr azt mondja, hogy megszűntek a megalapozatlan támadások. Azért szeretném tisztázni, hogy a Parlament itt nem újságcikkekre reagál, hanem a Parlament politikai állásfoglalásokra reagál. Akkor fölmerül a kérdés, hogy mi van például azzal, hogy a legutóbbi berlini látogatáson - ahol szociáldemokratákat kivéve találkoztunk a többi politikai párttal, nem pártkeretben, hanem a baráti csoporttal, meg az európai bizottsággal meg a Bundestag külügyi bizottságával - nem emlékszem olyan megszólalóra, aki ne használta volna az aggodalom szót. Tehát, hogy nagy az érdeklődés, nagy a figyelem, és nagy az aggodalom is a magyarországi lépések miatt.

Ezt nem fogom fel támadásnak, és Balla elnök úr nem is úgy reagált ezekre, hanem úgy reagált, hogy ezeket figyelembe vesszük, mint ahogy Martonyi úr legutóbbi nyilatkozata is ilyen szavakat használt, hogy tájékoztatunk, meghallgatjuk, megfogadjuk, kijavítjuk. Ez megint nem a támadásra jellemző. Nem tudom, kinek a támadására reagál a parlament, amikor megköszöni a támadások elutasítását. Szóval kicsit ilyen fogalomzavar vetődik föl.

Még azért annyit hadd mondjak államtitkár úr megjegyzésére, miszerint „elsőprő támogatás a lakosság részéről a kormány cselekedetei iránt”, hogy nincs egyetlen közvélemény-kutató intézet sem, még a kormány közeli és a kormánytól jelentős megrendeléseket kapó intézet sem állítja azt, hogy a lakosság többsége azt mondja, hogy jó irányba megy az ország. Nem mondja azt, hogy jó irányba megy. Az igaz, hogy a Fidesz támogatottsága még mindig nagyobb, mint az ellenzéki pártoké, de az ország haladásának irányával már messze nem ez a helyzet.

És hogy nincs pártpolitikai mellézköngéje - szerintem nagyon is van pártpolitikai mellézköngéje, nem egy konkrét párt, hanem ez inkább kormány és ellenzék más megítélése, ami a magyarországi fejleményeket illeti.

Tehát azt gondolom, hogy a Szocialista Párt, ahogy Szabó Vilmos képviselőtársam már erre utalt, nem tartja ezt célszerűnek, és nem is tudja támogatni.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Engedje meg, hogy erre is reagáljak és nem pártpolitikai megközelítésben. A berlini találkozóinkon igen, fogalmaztak meg partnereink bizonyos aggodalmakat, de természetes dolog, hogy ezekben a kérdésekben tájékoztattuk egymást, illetve ezekben a kérdésekben nem egy általános dolog volt, hanem bizonyos kérdésekben egyeztetést is folytattunk, illetve tájékoztattuk őket, és úgy éreztem: a tanácskozások alapvetően baráti hangnemben zajlottak le. Tehát van egy nagyon szoros jó kapcsolat a két ország között, és ezekben a kapcsolatokban természetes dolog, hogy adott esetben a kritikákat nagyobb odafigyeléssel hallgatjuk meg, illetve a kérdésekben tájékoztatjuk egymást.

Tehát az, hogy ön alelnökként a bizottsági utat követően többször elmondta, hogy egy szó jellemezte a találkozóinkat, az aggodalom, én ezt másképp éreztem. Természetesen megfogalmazódtak olyan kérdések, és azt is megfogalmaztuk a találkozón, hogy gyakoribb és sűrűbb találkozókra lesz szükség, ahol kölcsönösen tudjuk tájékoztatni egymást európai ügyekben, kétoldalú kapcsolatokban. Úgy éreztem, hogy ezek a találkozók, különösen a 20. évforduló kapcsán, amellet, hogy őszinték és nyitottak voltak, mégsem elsősorban az aggodalmakról szóltak, de mindenki másképp és másképp értékelheti az ott elhangzottakat.

Visszatérve a szövegre, nincsen konkrét pártpolitikai kijelentés, illetve pártpolitikai megfogalmazás az ügyben, hanem bizonyos politikai és sajtóbírálatok, amelyek sok esetben túlzásokba bocsátkoztak. Tehát alapvetően a szöveg értelmezésénél én nem látom azt, hogy bármilyen pártpolitikai megfogalmazás szerepelne, de bízom benne, hogy képviselő úrék is majd változtatnak ezen az állásponton, hiszen a jövő héten tárgyalná az Országgyűlés ezt a két országgyűlési határozati javaslatot, és ott kiemelten ilyen kérdések szerepelnek, hogy az európai népek közös szabadságáért, az Európa jövőjéért érzett felelősség megnyilvánulása.

Tehát úgy gondolom, hogy ez a fajta szolidaritás - legyen az politikai, vagy legyen egy kiállás különböző országok között - ebben a két esetben egyértelmű volt. Hogy más országokban más politikai erők is kiállnak Magyarország mellett vagy a magyar kormány mellett különböző kérdésekben, úgy érzem, egy jóleső dolog, amire ön is utalt. De ez nem jelenti azt, hogy viszont bármi negatív megfogalmazás, vélemény szerepelne a többi tagországgal szemben. De ebben a két országban konkrét, nyilvános nyilatkozat, illetve határozat, valamint széles körű írásba foglalt szolidaritás is megnyilvánult. Úgy gondolom, hogy ezekre már a gesztus szintjén is legalább ebben a formában illik reagálni. Ha más országoktól is fog ilyen érkezni, azt is véleményem szerint megtehetjük, hogy így reagálunk rájuk.

Alapvetően pontosan arról szól a dolog, hogy ezek nem elsősorban pártpolitikai behatóroeltságú nyilatkozatok voltak, hanem arról szóltak, hogy igenis, mind Magyarország, mind ezek az országok elkötelezettek egy erősebb Európa mellett, elkötelezettek az európai népek közös szabadságáért. Tehát úgy gondolom, hogy ez általában véve egy európai gondolkodást, közép-európai gondolkodásmódot kifejező nyilatkozat volt mind a három részről, mind a lengyel, mind a litván, mind a magyar részről. Úgy gondolom, hogy a magunk részéről - még ha pártpolitikainak is tűnik ez az országgyűlési határozati javaslat, bár nem látok a szövegben erre utaló nyomot - kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a határozati javaslatot.

Megadom a szót Kalmár képviselő úrnak, őt követően pedig Daher Pierre képviselőtársunknak.

KALMÁR FERENC ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Úgy gondolom, hogy ez messze nem egy pártpolitikai kérdés. E fölé kellene emelkedni ebben az esetben, hiszen itt két olyan országról van szó, aki a történelem során - főleg Lengyelországra gondolok - kiállt mindig Magyarorszáért, és Magyarország is kiállt lengyelekért. Ez messze nem egy pártpolitikai kérdés. Úgy gondolom, hogy mentegőzni itt egyáltalán nem kell. Aki nem érti meg, az nem érti meg.

Amit államtitkár úr mondott, hogy ez egy közép-európai kezdeményezés, úgy gondolom, ez még e felett van, hiszen ez inkább egy baráti, de akár mondhatnám, testvéri gesztus is a két ország részéről. Félretéve minden politikai hovatartozást, vagy tegyük félre azt, hogy mi most politikusok vagyunk, de ha valaki egy ilyen gesztust tesz valaki, egy másik ember iránt, akkor azt illik megköszönni.

Úgyhogy úgy gondolom, ezt minden további nélkül és minden lelkiismeret-furdalás vagy kérdőjel nélkül támogatni kell. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Daher képviselő úr!

DR. DAHER PIERRE (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Szeretnék reagálni arra, amit Szabó Vilmos képviselőtársam mondott. Nem csodálom, hogy 2002 és 2010 között, amit az MSZP-s kormány milyen káoszt csinált Magyarországon. Nem csodálkozom, az a kormány, a bankárok képviselője, amit lehet eladni, eladtak Magyarországon. Természetes dolog, a mi kormányunk visszaszerzi a magyar embereknek, amit önök eladtak korábban. Nem csodálkozom, hogy a franciák, a németek, az angolok és a többi ország, persze 24 ország azt mondja, hogy ellenük fordultak. Miért? Mert önök mindenhol lejáratják a magyar kormányt. Önöktől 2010-ben két ember, mint egyéni képviselő nyert ebben az országban, kisebbségben önök vannak, akkor most önök megpróbálnak diktálni, lejáratni Magyarországot mindenhol. Ha én lennék MSZP-s, egy szót se szólnék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, bár hangsúlyozom, hogy ez a határozati javaslat nem pártpolitikai kérdésekről szól. (*Németh Zsolt közbeszólása. - Derültség.*) Vannak összefüggések, de ettől függetlenül maga a nyilatkozat, amelyről döntenünk kell, nem ilyen jellegű pártpolitikai vitákat jelent. (*Jelzésre:*) Szabó Vilmos képviselő úr jelentkezett először, majd őt követi Tilki képviselő úr.

SZABÓ VILMOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. No, pont ettől óvtam magunkat, ami most bekövetkezett, vagyis hogy behozzuk a külügyi bizottság elé azokat a vitákat, amelyeket eddig távol tartottunk.

Egyébként, ha a kormány meg kívánja köszönni azt, hogy kiálltak mellette litvánok, lengyelek és mások, akkor tegye meg a kormány, ezeregy módja van erre. De éppen akkor, amikor maga a kormányzat hátrál vissza, maga a kormányzat próbálja elmagyarázni a saját szimpatizánsainak, hogy miért fog visszalépni, hogy miért fogja azokat a sarkalatos törvényeket és egyebeket - adott esetben még nem tudjuk, hogy hogyan, de láthatólag készülnek erre - megváltoztatni; akkor azt gondolom, hogy annak a ténynek az elismerése, hogy itt, már most parlamenti bizottsági szinten, amelynek ilyen esetben magába kellene foglalnia egy konszenzust az ellenzék és a kormányzók között, hogy itt Magyarország ellen valamiféle támadások kibontakoztak, meg igazságtalanok voltak, túlzók voltak, ezek egészen konkrétak voltak, ezekre válaszokat kell adni.

Csak elnök úrnak jegyzem meg, én nem voltam ott Berlinben, de elolvastam Ruprecht Polenz elnök úr interjúját a Népszabadságban, ha az úgy volt, akkor az egészen mást tanúsít, mint amire az államtitkár úr utal a CDU frakciójának a nyilatkozatából. Az elnök úr egészen pontosan és konkrétan megmondta tényszerűen, témákra lebontva, hogy mi az, amivel nem értenek egyet, mik azok a témák, amelyeket igenis az európai értékekkel szembenemőnek

tartanak. Egészen konkrétan, itt van, bárki kikeresheti és elolvashatja, rajta van az internetes változaton is.

Tehát ezek azok a dolgok, amik miatt ez sokkal bonyolultabb annál, mint magyar-lengyel barátság vagy szolidaritás, és ennek az egész történelmi távlatát és azokat a neves pillanatait idéznénk ide teljesen joggal, mint hogy most a kormánzatnak nagyon fontos, belpolitikailag nagyon fontos konkrét, aktuális kérdésre kérnék a kormánypártiak, hogy ebben legyen egyetértés. Nem tud ebben egyetértés lenni. Ez a vita pedig fenn fog közöttünk állni, hogy ki hogy tette tönkre és mit tett tönkre. Várjunk még majd néhány évet, és akkor azt gondolom, talán mi ketten is ezt nyugodtabban meg tudjuk beszélni már minden olyan kötelezettség nélkül, ami a kormányzásból adódik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ez az a fajta pártpolitikai vita, amit nem szándékozott ez a nyilatkozat. Én a nyilatkozatban nem láttam pártpolitikai kinyilvánításokat. Tilki képviselő úrnak adom meg a lehetőséget, és Kovács alelnök úr jelentkezett.

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy szeretnék most hozzászólni a vitához, mint egy város polgármestere, amelyiknek van lengyel testvérvárosa, és itt többen vagyunk a bizottságban, akiknek van lengyel testvérvárosuk, ahol a testvérvárosok részéről is jött hasonló kezdeményezés. Tehát higgyék el azt, hogy választott vezetőként mi pontosan érzékeljük a lengyel nép szolidaritását. Ezt a nyilatkozatot egyébként a testvérvárosokban lakó polgárok, lengyel polgárok is elvárják a magyar kormánytól, tehát én maximálisan támogatni tudom.

Nem reagáltunk a Kovács alelnök úr által elmondott két dologra, nyilván ön nagyobb politikai tapasztalattal rendelkezik, mint én, és pontosan tudja azt, hogy mikor mos össze dolgokat és mikor nem. Azt azért válasszuk ketté, hogy a lakosság mit mond arról, hogy milyen irányba mennek a dolgok, és a pártszimpátia két teljesen különböző dolog egy olyan gazdasági válsággal terhelt időszakban, amelynek az okairól Daher Pierre képviselőtársam egy szeletet föllebbentett, amihez természetesen az önök hathatós segítsége kellett. Akkor senki nem várja azt a közvélemény-kutatásoktól, hogy az emberek, amikor a saját élethelyzetük nehezedik, azt fogják mondani, hogy jobb irányba mennek a dolgok. De semmi esetre sem jelenti azt, amit ön sugallt a mondatában, hogy lám-lám, az országban is egyre többen nem értenek egyet azzal, amit a kétharmados többséggel jelzett kormányzó párt csinál. Tehát ne mossuk össze a két dolgot.

Természetes, hogy gazdasági válság időszakában, ha ezt a kérdést fölteszik akármelyik európai uniós tagállamban vagy az Egyesült Államokban, az emberek növekvő számban fogják azt mondani, hogy sajnos nem mennek jó irányba a dolgok, mert az ő megélhetésük nem javul. Arra kérem, hogy azért erre a következőkben figyeljen, ne csúsztasson ilyen szándékosan. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ahogy képviselő úr mondta, vannak is ilyen mérések, és nagyon sok európai mérésből is az derül ki, hogy az emberek sötétebbnek látják a jövőjüket, saját megélhetésüket, a munkahelyükkel kapcsolatos kérdésekben is sokkal rosszabb kilátásokat látnak maguk előtt az európai országokban is azok, akiket megkérdezik erről a kérdéstről. Tehát Magyarországon is van egyfajta ilyen lecsapódása, hogy milyen irányba mennek a dolgok, ebben egyetértek képviselő úr.

Kovács alelnök úr következik.

KOVÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Konkrétan arra reagáltam, amit államtitkár úr mondott, hogy a lakosság elsöprő többsége támogatja az irányt. Én nem érzem ezt elsöprő többségnek, aki támogatja az irányt. Sokkal kevesebben támogatják, mint amennyien a Fideszre, illetve a

kétpárti szövetségre szavaztak. Azt hiszem, hogy ezt nem lehet vitatni. Tehát itt nincs elsöprő támogatás, de nem ez a lényeg.

A lényeg az, ami történt. Szögezzük le azért, hogy Magyarországot senki nem támadta. A magyar embereket senki nem támadta. Ez az első dolog. Én nem láttam olyan nyilatkozatot, ami Magyarországot, a magyar embereket támadta volna. Olyat láttam, hogy a magyar kormány bizonyos politikai lépéseit, a jogállam lebontását, a demokrácia lebontását, a fékek-ellensúlyok rendszerének a felszámolását, minden közpolitikai poszt és intézmény elfoglalását - ezeket kritizálják. Ez nem Magyarország. Ez a magyar kormány politikája.

Ha valaki szolidáris most Magyarországgal, mint a lengyelek és a litvánok, azok tulajdonképpen nem Magyarországgal kell, hogy szolidaritást vállaljanak, hiszen Magyarországot nem bántotta senki, hanem a magyar kormánnyal. És ez szívük joga, semmi problémám nincs. Ha Donald Tusk miniszterelnök úr úgy érzi, hogy ez a helyes - fölmerül bennem a kérdés: akkor vajon ő miért nem ezt csinálja, mert azért a lengyel politika nem hasonlít a magyar kormány politikájához, az Európai Unióban nagyon jól meg tudják a kettőt különböztetni, hogy miben más. A Kaczyński-ikrek politikája, az igen, az azonos volt szinte. De ha Donald Tusk úr úgy gondolja, hogy ezt a gesztust megteszi a kormánynak, tegye meg. És ha a kormány úgy gondolja, az udvariasság is megkívánja, hogy ezt köszönje meg, akkor köszönje meg, de ne a parlament, legalábbis ne a parlament egésze, mert mi például nem tudunk megköszönni olyat, amivel egyébként nem értünk egyet, mert mi a bírálatokat jogos bírálatoknak érezzük. Tehát aki a bírálatokat utasítja el, elég furcsa, ha ezt Lengyelország teszi meg és Litvánia, de ezen nincs mit szolidaritani, és mi ezt nem tudjuk támogatni. De azt hiszem, hogy ehhez nekünk jogunk van, mint ellenzéki pártoknak.

ELNÖK: Úgy van, utolsó gondolatában egyetértünk képviselő úrral.

Vizont ha már önök nyilatkoztak vagy felvetették, hogy a Népszabadságban milyen cikkek születnek meg, javasolom, hogy tekintsek át a Heti Válasz utóbbi számai közül azt, amelyik azzal foglalkozik, hogy tételesen, tartalmilag, tényszerűen milyen téves nyilatkozatok hangzottak el Magyarországról különböző sajtóorgánumban különböző olyan szereplőktől, akik esetleg mérvadó személyiségek, mondjuk, akár a tudományos világban, akár a sajtó világában vagy akár egy publicisztikai megközelítésben, és mégis tényszerű olyan tévedések vannak benne, amelyek például egyértelműen egyfajta rossz gondolatot szülnek a magyarországi fogadtatás vagy a magyarországi reakciók alapján. Mert nem igazak azok az állítások, amelyek azokban a nyilatkozatokban, azokban az írásokban sok esetben megjelentek. Jőmagam is például a strasbourgi Európai Parlament vitáját az első hangtól az utolsóig végignéztem, és ott is nagyon sok tárgyyszerű tévedéssel találkoztam olyan körökből, ahol alapvetően, és most nem pártpolitikai családokat szeretnék itt felemlíteni, de nem a jobbközép pártok és nem a kereszténydemokrata pártszövetség részéről, hanem más pártok irányából, ahol tényszerű tévedések is voltak.

Úgy gondolom, hogy ezekben az ügyekben le kell folytatni a vitákat, le kell folytatni a kölcsönös tájékoztatást, meg kell keresni a kölcsönös kompromisszumokat, ebben egyetértek képviselőtársaimmal. És pontosan ez az egyik reagálás is arra, hogy a túlzó, illetve a tartalmilag hibás véleményekkel szemben szolidaritást vállaló országokkal, a kormánnyal, a parlamenttel, civil szervezetekkel kapcsolatban egy köszönetet nyilvánító határozatot kiadunk, szerintem ezzel a magunk részéről is gesztust gyakorlunk.

Természetes dolog, hogy egy ilyen országgyűlési határozati javaslatnál az ellenzék vagy más politikai erők, és most itt, hogy a kormánypártok részéről is vagy ellenzéki pártok részéről ki hogyan támogatja ezt, az mindenkinek a saját dolga. Úgy gondolom, hogy ismereteim szerint a kormánypártok részéről a szövetséges, illetve a két frakció, a KDNP és a Fidesz támogatja ezt a határozati javaslatot.

Bízom benne, hogy ez a gesztus: az, hogy megköszönjük a kiállást Magyarországgal szemben, úgy gondolom, hogy ez nem pártpolitikai kérdés, de minden politikai erő és minden

frakció természetesen tegyen a maga belátása szerint. Hangsúlyozom, hogy ez a napirendi pont majd a jövő héten hétfőn kerül az Országgyűlés elé. Bízom benne, hogy addigra megváltoztatják a véleményüket, és támogatni fogják a bizottsági javaslatot, bár a bizottságon belül sincs ebben a kérdésben, úgy látom, egyetértés.

Államtitkár úr kért még szót.

NÉMETH ZSOLT államtitkár (Külügyminisztérium): Igen, csak Kovács alelnök úrnak szeretném mondani, hogy vannak megalapozott kritikák, és vannak megalapozatlan vádak. Ön azt mondja, hogy nincsenek megalapozatlan vádak. Ez a nyilatkozat alapvetően a megalapozatlan vádaskodásokról szól. Ebben értünk egyet a litvánokkal meg a lengyelekkel, hogy ők is úgy ítélték meg parlamenti és kormányfői szinten, hogy vannak Magyarország ellen megalapozatlan vádak a magyar demokráciával összefüggő és sorolhatnám, hogy milyen vonatkozásban.

Tehát azt hiszem, hogy ez a szöveg olyan, amelyet nyugodtan a Szocialista Párt is támogathat. Ha itt a megalapozatlan vádak a Szocialista Párt szerint is elfogadhatatlannak tartják, és számtalanszor hivatkoznak valóban Kaczyńskiékkel szemben Donald Tusk miniszterelnök úr álláspontjára, azt gondolom, hogy a lehetőség adott, és ha abban egyet tudunk érteni, hogy a megalapozatlan vádak helytelenek - hogy voltak-e ilyenek vagy nem, abban szemmel láthatóan vita van közöttünk, de ha azok helytelenek, akkor már egy nagyon nagy lépést tettünk a közös álláspont kialakítása irányába.

Mi egyetértünk a lengyel és a litván barátainkkal, hogy sajnos számos megalapozatlan vád érte Magyarországot az elmúlt időszakban, és ha valaki szolidaritást nyilvánít e tekintetben, akkor nekünk azt illendő megköszönni. Köszönöm szépen.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm. Úgy látom, ezt a vitát lezárhatjuk. Együtt folytattuk le a vitát, de külön-külön szavazunk róla.

Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a litván civilek és a parlamenti képviselők állásfoglalásáról és a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálókkal szemben címmel benyújtott határozati javaslatot? *(Szavazás.)*

16 igen szavazat.

Ki nem támogatja? *(Szavazás.)*

2 nem szavazat.

Tehát 16 igen szavazattal 2 nem ellenében a bizottság támogatta.

Kérdezem, hogy a lengyel civilek és politikusok, köztük Donald Tusk miniszterelnök állásfoglalásáról a magyarországi átalakulást érintő nemzetközi bírálókkal szemben címmel benyújtott országgyűlési határozati javaslatot ki támogatja. *(Szavazás.)*

16 igen szavazat.

Ki nem támogatja? *(Szavazás.)*

2 nem szavazat.

A bizottság 16 igen szavazattal 2 nem ellenében támogatta, vagyis egyetértett. Köszönöm szépen. *(Németh Zsolt távozik az ülésről.)*

Egyebek

Gyöngyösi Márton felvetése

Miután végigértünk a napirendi pontjainkon, ha jól látom, nem maradt más, mint az egyebek napirendi pont. Megadom a lehetőséget Gyöngyösi képviselő úrnak, alelnök úrnak, hogy a múlt héten megjelent sajtóhírekre reagáljon a bizottsági ülésen.

Engedje meg, képviselő úr, hogy elmondjam: amennyiben az írásokban megjelent idézetek és szavak igazak, ezt a hétvégén megtárgyaltuk a frakcióülésünkön, illetve a kabinetülésünkön, és mindannyian úgy gondoltuk, a Fidesz-KDNP-s képviselők, hogy ha

önhöz köthetőek ezek a kijelentések, szavak, amelyek megjelentek különböző sajtóorgánumban, illetve amelyekre több sajtóorgánumban hivatkozott, azokkal a megállapításokkal nem értünk egyet. El is utasítjuk azt, és el is ítéljük azokat a megnyilvánulásokat, ha bárki bármilyen formában az emberiség ellen elkövetett bűncselekményeket bármilyen formában relativizálja vagy bármilyen formában olyan negatív véleményt fogalmaz meg, amely károsan érintheti Magyarország nemzetközi megítélését.

Ez nem prejudikálás, természetesen, hanem azok a híresztelések, amelyek megjelentek, és azokban az írásokban megjelent kijelentések kapcsán elfogadhatatlan, ha ilyen kijelentések hangoznak el Magyarországon. Másrészt ön ugye, alanya ezeknek a kijelentéseknek, és a külügyi bizottság alelnökeként, engedje meg, hogy azt is kifejtsem, hogy én, mint a bizottság elnöke, amennyiben helytállóak ezek az idézetek, el is határolódnak azoktól a véleményektől, amelyek megfogalmazódtak az ön által jelzett vagy az önt megkérdező sajtóorgánumban hasábjain.

Természetesen kíváncsian várom, hogy ön hogyan fogja összegezni a véleményét ezekről az írásokról, ezekről az idézetekről.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egyben engedje meg, hogy sajnálatomat fejezzem ki, hogy Németh Zsolt államtitkár úrnak ilyen sürgősen teendője akadt, és eltávozott a teremből. Hiszen részben felé is, neki is lett volna mondanivalóm, és örültem volna, ha itt lesz.

Egy kicsit úgy érzem, hogy fordítva ülünk a lovon akkor, amikor bizonyos sajtócikkekben megjelent, ferdített, manipulált szövegeket olvasva a Külügyminisztériumban, egyes politikai pártok is és ön is, elnök úr, nem azt teszi, ami szerintem minden demokratikus országban elvárható, hogy először tájékozódunk, aztán ítélkezünk, elhatárolódunk, és a többi, és a többi; hanem megfordítjuk a sorrendet: először elhatárolódunk, és utána várjuk azt, hogy majd csak elmondja az álláspontját az is, akit ezek az egyébként súlyos és alaptalan vádak illetnek.

Ebben egy kicsit a sors kezét is látom, hogy a Külügyi bizottság napirendjébe valahogy két olyan pont is bekerült az én egyebek napirendem elé, amelyek tematikájukban nagyon jól követik ezt a jelenlegi esetet. Mint bizonyára tudják, február 2-án a The Jewish Chronicle nevű brit zsidó lapban megjelent velem egy interjú, amelyben kiragadott, manipulált részek, és még egyszer hangsúlyozom, hogy ami ott le van írva, azt én mondtam, csak bizonyos szövegkörnyezetben, nem úgy. És ezt már tudjuk, ugye, a kommunista gyakorlatból, hogy még az Újszövetségből is lehet úgy idézni, hogy annak elvágom az egyik felét, kiegészítem a saját kommentárommal, és abból egy kiáltványt vagy valamilyen szólamot kreálok.

Tehát szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy ezek szövegkörnyezetükből kiragadott, manipulált szövegek, amelyek természetesen a Magyarországon a cionizmust vallási fanatizmussal képviselő sajtóorgánumban - nevesül az ATV és a Hetek - és egyes politikai pártok, nevesül az MSZP utána fölkapnak, és ezáltal ezek az idézetek önálló életet élnek.

Németh Zsoltra - és klasszikusokat csak pontosan lehet idézni - szeretnék hivatkozni, aki azt mondta, hogy vannak megalapozott kritikák, és vannak alaptalan vádak. Azok, amik vádként elhangoznak, vagy azok az állítások, amelyeket már természetesen a szerkesztők nem nekem tulajdonítanak, hanem sejtetve mögé raknak a szövegnek - és nem tudom, hogy itt hányan vannak ebben a teremben, akik magát az eredeti cikket olvasták, mert már az alapján is tetten érhető ez a fajta torzítás és ez a fajta manipulálás. Hát még, ha én elmondom, hogy ez milyen szövegkörnyezetben hangzott el, akkor azt hiszem, hogy ez egy kicsit árnyalja a képet.

Tehát szeretném, ha legközelebb - és akik ismernek, azért tudják azt, hogy eléggé nyitott és megközelíthető ember vagyok, és amit mondok, azt általában vállalom is, és

örülnék, ha legközelebb nem a Hetekből kellene megtudnom, hogy elnök úr elhatárolódik, és hogy majd fölveti a soros ülésünkön ezt az eseményt, és ott majd kitérjük, hanem először tájékozódna, és utána határolódna el. Ha ezek után még mindig úgy érzi, hogy van valami, amitől el kell határolódnia, akkor azt tegye meg.

A politikában természetesen a sértődésnek nincsen helye, ezért nem azt mondom, hogy rosszul esett, hanem inkább azt mondom, hogy megütközéssel fogadtam a Külügyminisztériumnak, a KDNP-nek és elnök úrnak is az eljárását ebben a tekintetben. Az ATV-n, a Heteken és az MSZP-n teljesen természetesen nem lepődöm meg.

A háttérrel szeretném megvilágítani. A The Jerusalem Post újságírója, Orlando Radice Magyarországon járt a Wallenberg-év megnyitóján. Itt járt Budapesten, és én, mint aki mindenkinek, még egy roppant elfoglalt napomon is adok interjút, ha kér, így természetesen neki is adtam interjút, mert vagyok olyan naiv, hogy azt hittem, hogy vannak olyan kérdések Magyarországon, amikről lehet véleményt formálni, és amikről lehet - természetesen a nagyfokú frusztrációt a társadalom bizonyos szegmensében megvilágítva - vitát folytatni. Még akkor is, ha ezek közül nagyon sok kérdés a történészek monopóliuma, úgy mond. Mégis úgy gondolom, hogy a politikusoknak miért ne lehetne olyan kérdésekről véleményt nyilvánítani, amelyek bizony nem vehetők szentírásnak, nem vehetők köbe vésettnek, és amelyekről jelenleg is nagyon komoly vita folyik a nagyvilágban.

Mertem azt hinni, hogy vannak olyan újságírók - és én a brit sajtót egyébként így ismertem meg, ezért is örültem a megkeresésnek -, akik nem prekonceptiókkal érkeznek egy interjúra, és nem azzal érkeznek oda, hogy egy nevet odarakjanak, meg egy-két kiragadott idézetet odarakjanak egy már előre legyártott cikkhez vagy cikk mellé.

Szeretnék pár konkrétumra reagálni, ami ebben a cikkben elhangzott, és amelyeket természetesen alapul véve megfogalmazódtak nagyon konkrét és nagyon komoly vádak ellenem. Az egyik és talán a legfontosabb az áldozatok számának a megkérdőjelezése, amely az ATV-t, a Heteket és az MSZP-t már egyből a holokauszt tagadására, erre a következtetésre engedte jutni. Ez egészen konkrétan a beszélgetés során úgy kezdődött, hogy ön tagadja-e a holokausztot? Mire az volt a válaszuk, hogy nem. Viszont megjegyeztem azt, hogy mielőtt elkezd a kedves újságíró dobálózni a számokkal, a magyarok kollektív bűnösségével, és hogy ezért hányszor és mikor kellene bocsánatot kérnünk, illetve kárpótlást fizetni a zsidóságnak, meg mertem jegyezni azt, hogy akkor, amikor a Dohány utcai Zsinagógában más szám szerepel a magyarországi áldozatokról, mint a jeruzsálemi Jad Vasem Múzeumban, akkor úgy tűnik szemmel láthatóan számomra laikusként, hogy bizony van egy bizonyos vita a vészkorszakban Magyarországon elhunyt, illetve innen deportált áldozatokról.

Azt hiszem, hogy ez nem a holokauszt relativizálása, illetve a holokauszt tagadása, hanem egy egyszerű történelmi vagy a realitásokra való figyelemfelhívás. Amikor hetven év elteltével az én személyes bocsánatkérésre, mint egy bűnös nemzet tagjának a bocsánatkérésére szeretett volna felszólítani a kedves újságíró, akkor én a felháborodásomnak adtam hangot. Elmondtam azt, hogy vannak olyan országok, ahol ezt megteheti, de egy olyan országban, ahol a zsidóság és a magyarság viszonya egészen más típusú múltra tekint vissza, mint például Németországban vagy például Ausztriában, akkor igenis, egy kicsit vegyen vissza a lendületéből.

Ott elmondtam neki, hogy ebben az országban addig, amíg ez az ország szuverén volt és független - és ez azt hiszem, hogy azért nem lábjegyzetbe tartozik, hanem ez egy komoly ténykérdés -, tehát amíg ebben az országban szuverén és független kormány volt a vészkorszak idején, addig egyetlen zsidó honfitársunkat nem érte agresszió, egyetlen zsidó honfitársunkat nem deportálták Magyarországról, jelesül 1944 márciusáig, Magyarország német birodalom általi megszállása időpontjáig.

Ebben a konkrét helyzetben, és ha még emellé azt vesszük, hogy a zsidóságnak milyen szerepe volt a magyarság egyik másik legnagyobb XX. századi tragédiájában, a kommunizmus ötven évében, illetve az 1918-as, '19-es kommün idején, akkor bizony ezt a

kérdést egy kis szenzitivitással kell megközelíteni. Főleg akkor, amikor naponta szeretnének bennünket, magyarokat bűnbánatra szólítani és olyan típusú kárpótlások kifizetésére kényszeríteni, mint amit néhány chicagói zsidó megtett az elmúlt, nem tudom, fél éve vagy egy éve lehetett, amikor a MÁV-ot több milliárd forintnyi kártérítésre akarták egy gazdasági válság közepén kényszeríteni csak azért, mert német megszállás után a MÁV vagonjait, illetve szerelvényeit használták a zsidók deportálására. Én ezt továbbra is fölháborítótnak tartom, és ezért vállalom a felelősséget.

Amikor azt mondtam, hogy a zsidóságnak nincsen joga a vészkorszakra emlékezni, úgy hangzott el ez a mondat egészen konkrétan, hogy akkor, amikor egy Izrael nevű állam naponta hajt végre appartheid politikát, appartheid falakkal választja el az egyébként izraeli állampolgárságú palesztinokat az izraeli állampolgárságú zsidóktól, és faji megkülönböztetést hajt végre a saját államhatárain belül; amikor megszállt területeket tart megszállva, és saját maga is elismeri, hogy ezek megszállt területek; amikor többszörösen hajtott végre népiirtást és az ENSZ meg különböző nemzetközi szervek által is kinyilvánított népiirtást, akkor bizony morálisan és erkölcsileg megkérdőjelezhető, vagy legalábbis gyengíti a zsidóságnak azt a jogát, hogy bizonyos bunkósbotként használja a holokausztot, és ezt felemlegesse hetven év elteltével is minden élő és mozgó embernek.

Az pedig, hogy Gyöngyösi Márton láthatóan támogatja Iránt abban, hogy Izraelt elsöpörje a Föld felszínéről, azt hiszem, hogy a „láthatóan” szó erősen, már önmagában is manipulatív, hát még ha azt hozzávesszük, hogy ez angolul úgy hangzik: „appears to”. Az „appears to” - akinek van érzéke az angol nyelvhez - körülbelül a vicc kategóriájába tartozik, és egy komoly sajtóorgánium ilyet nem ír le, amikor egy interjú alapján készít cikket.

Itt csak próbáltam néhány olyan elemet kiragadni, amelyek és amilyen kontextusban ez a beszélgetés elhangzott, amilyen szövegösszefüggésben ezek a mondatok elhangoztak. Én ennek tudatában kértem a múlt héten Stephen Pollardtól, a Jewish Chronicle főszerkesztőjétől ennek a hanganyagnak a nyilvánosságra hozatalát, hiszen én úgy látom, hogy nyilván az ő érdekükben az áll, hogy ez a manipulált szöveg ebben a jelenlegi formájában önálló életet éljen. Nekem meg az lenne az érdekem, és szerintem mindenkinek az lenne az érdeke, aki az igazságra kíváncsi, hogy a maga szövegösszefüggéseiben és szerkezetében ismerje meg ezt a szöveget, mielőtt a rágalmozás bűnébe esik, úgymond.

Én kértem ennek a kiadatását, és mivel ezt nem kaptam meg Stephen Pollardtól egy roppant arrogáns válaszlevelében, ezért én kifejezetten örültem annak, hogy az MSZP megtette a maga feljelentését, hiszen bár nem vagyok jogász, de úgy gondolom, hogy a vádemeléshez kell valamiféle bizonyítékot felmutatni, ami a mai világban újságcikkekre sajnálatos módon nem alapozható. Ily módon az eredeti szövegkörnyezetet remélem, hogy ha nekem nem, akkor a magyar ügyészségnek ki fogja adni a Jewish Chronicle, és ez alapján megismerhetjük a valós szöveget a maga környezetében.

Szeretném még azt is hozzátenni, hogy természetesen ennek megfelelően megtettem, bocsánat, ez még nem múlt idő, hanem jelen, illetve jövő idő. Ezen a héten készülök jogi lépéseket megtenni rágalmozás vádjával, és természetesen a sajtó-helyreigazítási és jogi eljárásokat megkezdem a héten.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és természetesen égek a vágytól, hogy ezek után, miután végre valahol elmondhattam, hogy hogyan is hangoztak el ezek a mondatok, megismerjem azt, hogy melyik az a pontja ezeknek a kijelentéseknek, amelyek esetleg továbbra is elhatárolódásra készítenék elnök urat, illetve a bizottság bármelyik tagját.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és elnézést, hogy az ebédidejüket elraboltam.

ELNÖK: Az állásfoglalásom egyértelműen arra vonatkozott, hogy amik megjelentek a sajtóban, amit láttunk, és azoknak a gondolatiságától határolódtam el. Az, hogy a későbbiekben ez milyen részletkérdéseket fog majd megmutatni, az egy következő kérdés lesz. Másik oldalról pedig úgy gondolom, hogy maga ez a cikk vagy a cikkekkel kapcsolatos

idézetek, ezekben az idézetekben szereplő kijelentések nem használnak, illetve károsak Magyarország megítélésében. Az más kérdés, hogy képviselő úr tudja jól, hogy a sajtóban nem mindig az hangzik el, amit el szokott mondani az ember, de úgy gondolom, hogy amennyiben ennek az ügynek folytatása lesz, figyelemmel fogjuk kísérni, de ettől függetlenül a véleményemet az adott kérdésben a cikkek, az írások alapján nem fogom megváltoztatni most.

További hozzáfűznievaló képviselőtársaimtól? *(Nincs jelzés.)*

Elnöki tájékoztató

Amennyiben nincs, és idő is van, hiszen kezdődik a plenáris ülés, engedjék meg, hogy röviden elmondjam: holnap bizottsági ülésünk lesz a szavazásokat követően - ha jól tudom, akkor reggel még szavazások is lesznek -, nagyköveti meghallgatások lesznek.

Másrészt tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy 16-án 11 órakor a román külügyi bizottságot fogadjuk Korodi Attila elnök úr vezetésével itt. Ezenkívül a török külügyi bizottság pedig február 21-én fog érkezni Magyarországra tárgyalásokra. A részletekről természetesen tájékoztatjuk képviselőtársaimat, és kérem, hogy ezeken a találkozókön minél nagyobb számban vegyünk részt. Fontosnak tartom azt, hogy a román külügyi bizottsággal, aki meghívásunkra érkezik Magyarországra, találkozzunk, különösen azért is, mert Romániában is olyan események zajlanak, amelyekről nem árt, ha első kézből tudunk tájékozódni, illetve megbeszélni a kétoldalú kapcsolatainkat, illetve az Európa-politikát.

Elnöki zárszó

Köszönöm szépen. Ezzel mai bizottsági ülésünket bezárom, további szép napot kívánok önöknek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 58 perc)

Balla Mihály
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Balogné Hegedűs Éva